

МОЛОДІШЬ КОМУНАР

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ

Виходить з 3 грудня 1939 р.

Субота, 23 квітня 1983 року

№ 48 (3244).

Ціна 2 коп.

ПІД ПРАПОРОМ ЛЕНІНА — ДО НОВИХ ПЕРЕМОГ

Разом з усім радянським народом трудящі України урочисто відзначають 113-ю річницю з дня народження засновника Комуністичної партії і Радянської держави, вождя світового пролетаріату Володимира Ілліча Леніна. 22 квітня у святково прикрашеному Палаці культури «Україна» відбулись урочисті збори представників партійних, радянських і громадських організацій міста, Радянської Армії, і Військово-Морського Флоту, присвячені 113-й річниці з дня народження В. І. Леніна. В залі зібрались ветерани партії, знатні трудівники соціалістичної України і Київської області, дітя науки і культури, всіми, молоді. Присутні керівники генеральних консульств соціалістичних країн у Києві.

Під оплески присутніх місця в президії займають товариші В. В. Щербинський, О. Ф. Ватченко, І. О. Герасимов, Ю. Н. Ельченко, Б. В. Качура, О. П. Ляшко, І. О. Мозговий, В. О. Сологуб, О. А. Титаренко, О. С. Капго, Є. В. Качаловський, Ю. П. Коломєць, С. Н. Муха, Я. П. Погребняк. Тут же члени Президії Верховної Ради і Ради Міністрів УРСР, члени бюро Київських міського і обласного комітетів партії, виконкомів міської і обласної Рад народних депутатів, ветерани партії, передовики і інженери виробництва, представники інтелігенції.

Урочисті збори відкрив член Політбюро ЦК Компартії України, перший секретар Київського міського комітету партії Ю. Н. Ельченко.

Велично звучать гімни СРСР і Української РСР.

З великим піднесенням учасники зборів обирають почесну президію в складі Політбюро Центрального Комітету КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Ю. В. Андроповим.

З доповіддю про 113-ю річницю з дня народження В. І. Леніна виступив член Політбюро, секретар ЦК Компартії України Б. В. Качура.

За тисячоліття своєї історії, сказав доповідач, людство висуло чимало ви-

датних осіб. Але в світі не було і немає людини, чия ім'я таке дороге людям праці, як ім'я Леніна. Він увійшов в історію як геніальний теоретик і найвидатніший вождь пролетарської революції, творець і керівник більшовицької партії — партії нового типу, організатор і глава першої в світі соціалістичної держави, як визнаний вождь світового пролетаріату, міжнародного комуністичного руху.

З ім'ям і діяльністю Володимира Ілліча Леніна, створеної ним Комуністичної партії нерозривно зв'язані докорінні соціалістичні перетворення на українській землі. Під його безпосереднім керівництвом створені Українська Радянська Соціалістична Республіка і Комуністична партія України. Завдяки Леніну, перемогі Великого Жовтня український народ став повновладним господарем своєї долі, впливов на широкий простір суспільного прогресу.

У доповіді охарактеризовано успіхи в розвитку економіки і культури, в підвищенні народного добробуту, яких досягла Україна в братній сім'ї радянських народів, проаналізовано хід соціалістичного змагання трудящих республіки за виконання планів чинного року і п'ятирічки в цілому, роботу базових галузей індустрії і аграрно-промислового комплексу по здійсненню рішень XXVI з'їзду партії, травневого і листопадового (1982 р.) Пленумів ЦК КПРС.

Яким б не були висоти, на які піднімається людство, сказав наприкінці Б. В. Качура, воно завжди пам'ятатиме, що біля джерел комуністичної цивілізації стоїть велетенська постать Леніна — мислителя і революціонера. Немає нічого святішого для комуніста, для ленінця, ніж віддати всю свою енергію, весь розум і волю для того, щоб наблизити майбутнє, за яке боровся В. І. Ленін.

Учасники урочистих зборів з великим піднесенням прийняли вітальний лист Центральному Комітету КПРС.

Урочисті збори оголошуються закритими. Їх учасники співають партійний гімн «Інтернаціонал».

(РАТАУ).

УРОЧИСТІ ЗБОРИ В КІРОВОГРАДІ

У приміщенні обласної філармонії відбулися

урочисті збори представників трудящих м. Кіровограда, воїнів місцевого гарнізону, присвячені 113-й річниці з дня народження В. І. Леніна.

В президії — ветерани партії, Великої Вітчизняної війни, передовики і інженери виробництва.

Венір відкриває перший секретар міського коміте-

ту партії В. О. Сокурєн-

ко. Звучать Державні гімни СРСР та УРСР. Під бурхливі оплески обирається почесна президія в складі Політбюро ЦК КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Ю. В. Андроповим.

З доповіддю «Під прапором ленінізму — до нових перемог» виступив другий секретар обкому партії Л. Ф. Кібець.

Учасники зборів надіслали вітальні листи на адреси ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР, ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради УРСР, Ради Міністрів УРСР.

В залі лунає «Інтернаціонал», його виконують усі учасники зборів.

По закінченні відбувся святковий концерт.

Велику допомогу хліборобам області надають у дні весняно-польових робіт льотчики Кіровоградського авіапідприємства. В Ульяновському районі на весняній добірці по-ударному трудиться екіпаж Олексія Ларіонова. Він уже обробив понад 5 тисяч гектарів землі. На знімку: командир корабля Олексій ЛАРИОНОВ та другий пілот Ігор ФІЛІПОВ. Фото В. ГРИБА.

За колективом — вагоме слово

У всіх одинадцяти цехових комсомольських організаціях нашого заводу відбулися відкриті комсомольські збори, на яких молоді виробничники обговорили і одностайно схвалили проект Закону про трудові колективи.

Мою увагу особливо привернула стаття 16 проекту, в якій говориться про повноваження трудових колективів у поліпшенні соціально-культурних і житлово-побутових умов працівників. Вона передбачає участь колективу як у плануванні, так і реалізації

соціально-культурних заходів. А це означає, що будуть повніше враховуватися потреби конкретного колективу і кожного працівника окремо.

Вважаю, дуже правильно, що трудовим колективам буде відведено вирішальну роль у питаннях, пов'язаних із розподілом житла, що зростає їх вплив на стан комунального, побутового, медичного обслуговування, торгівлі та громадського харчування безпосередньо на місцях роботи. Адже від усього цього залежить наш настрій, продуктивність праці.

К. НАГОРНА,
робітниця.

Бути господарем

Здійснюючи курс на подальший розвиток соці-

лістичної демократії, Комуністична партія та Радянська держава спрямовують свої зусилля на виховання у кожного з нас почуття господарів підприємств, на яких ми працюємо. Про це свідчить і стаття 8 проекту Закону, яка надасть трудовим колективам додаткові повноваження у забезпеченні збереження соціалістичної власності і раціонального використання матеріальних ресурсів.

У нашій бригаді, яка працює на ділянці приготування суміші, є все необхідне для успішної роботи. Та, на жаль, ще часто трапляються простоти. Нерідко — через неправильну експлуатацію устаткування. Тому трудовий колектив повинен повести рішучу боротьбу з безгосподарністю і недбайливістю ставленням до народного добра. Закон, проект якого ми нині жваво обговорюємо і схвалюємо, дасть йому на це більш права.

В. ВАСИЛЕНКО,
бригадир.

Комсомольсько-молодіжний колектив цеху оперативного зв'язку дистанції сигналізації та зв'язку Знаменського відділення Одеської залізниці (керівник В. І. Коляда, групкомсорт В. Гайдук) — переможець соціалістичного змагання на честь 60-річчя утворення СРСР серед КМК області.

Наш кореспондент попросив Валентина Івановича Коляду розповісти про те, як комсомольсько-молодіжний справляється із зобов'язаннями третього року п'ятирічки.

КМК:
СЛОВО І ДІЛО

НАДІЙНІСТЬ — В УСЬОМУ

Завдання нашого колективу — постійно забезпечувати безперебійну роботу засобів зв'язку і сигналізації. Одряду скажу, що ні цього, ні минулого року не було зафіксовано жодного порушення зв'язку з нашої вини.

Завдяки чому вдається добиватися такої високої надійності? Вважаю, що насамперед — завдяки надійності самих членів КМК.

Протягом останніх років, на які і припадають наші успіхи, в комсомольсько-молодіжному підібрався хороших хлопців, котрі ніколи не перекладають свою роботу на чийсь пліч, а навпаки — самі прагнуть допомогти товаришеві, втрутити його.

Робота у нас така, що кожного можуть викликати «по тривозі» серед ночі, у вихідний день. Щопоне-ділка, як правило, розпитую хлопців, як відпочивали, цілалися чи викликали кого на усунення пошкоджень. Коли дізнаюся, що все-таки щось трапилось (на з нашої вини) і комусь довелося попрацювати в суботу чи неділю, запитую, чому не поїхали мені. Відповідь завжди така:

— Не хотіли турбувати.

Дружні стосунки, взаємодопомога, плідні взаємовпливають на наші виробничі справи. Якби не було цього, чи могли б ми за-

провадити чергування членів КМК у вихідні дні, яке не обов'язкове, але без якого інколи не обійтися? Таке чергування хлопці налагодили добровільно. І якщо кому випало стояти на посту в суботу чи неділю, всі знають: він старатиметься усунути пошкодження власними силами і не гурбувати інших.

Якось у лютому пройшов сильний циклсн, і за Знаменкою вітром заплутало повітряну лінію зв'язку. Це було в ніч із суботи на неділю. Чергував тоді молодий комуніст Сергій Алейнік. Не гаючи часу на розшуки помічників та автомобіля (чергова машина якраз виїхала на іншу апаратуру), він пішов сам. У неділю, за сім кілометрів від міста... Зв'язок було відновлено.

Більшість пунктів соціально-в'язань на 1983-й рік передбачають заходи по капітальному ремонту технічних засобів. Як правило, у таку пору року ми тільки приступаємо до їх виконання, а основний обсяг робіт припадає на літо.

Нині ж КМК вже має певний заділ для успішного здійснення зобов'язань. Зокрема, встановив чотири нових комутатори і завчасно почав капітальний ремонт засобів гучномовного оповіщення на Фастівській ділянці залізниці.

Досягли члени КМК на-

логаних успіхів і в новаторському русі. Вони вже запровадили дві раціоналізаторські пропозиції із шести, передбачених річними зобов'язаннями. Завершили велику роботу по докорінному вдосконаленню мережі прямого зв'язку працівників служб парку з оператором. Щоб уявити, наскільки серйозна це справа, скажу, що за три роки на все два з половиною роки. Кожен вніс свій вагомий вклад, а найбільший — раціоналізатор С. Алейнік, В. Гайдук, С. Іванов і В. Зануда.

При підбитті підсумків соціалістичного змагання я завжди відзначаю кожного члена КМК. Коли запитують: «Невже всі працюють однаково?» — відповідаю, що саме так, високопродуктивно.

Недавно ми обговорили проект Закону про трудові колективи і підвищення їх ролі в управлінні підприємствами, установами, організаціями, проаналізували роботу КМК, виявили резерви. Плануємо найближчим часом запровадити у себе один із елементів бригадного підряду — коефіцієнт трудової участі. Вважаємо, що це сприятиме швидшому виконанню зобов'язань.

В. КОЛЯДА,
керівник КМК.

М. Знаменка.

Відмінно працює молода фрезерувальниця цеху № 2 Кіровоградського заводу «Гідросила» Наталя КОСЮХНО. Змінні норми вона викинула на 118—120 процентів при високій якості роботи.

Фото І. КОРЗУНА.

ОПЕРАЦІЯ «КРІЛЬ»

У міській школі— кролеферма

16 квітня — в день комуністичної праці — учнівський і педагогічний колектив СШ № 30 започаткували першу в районі шкільну кролеферму.

18 кролів доглядають учні 6—8 класів за графіком, котрий розробив комітет комсомолу спільно з учком і радою піонерської дружини.

До кінця календарного року юні кролівники планують виростити і здати державі 50 кролів.

Л. СТОЛБОВА,
завідуюча відділом народної освіти Ленінського району м. Кіровограда.

З'їзд педагогічного товариства УРСР

Активну участь у вдосконаленні системи народної освіти країни бере педагогічне товариство УРСР, яке об'єднує в своїх рядах майже півмільйона наставників молоді — вчителів, викладачів, інженерно-педагогічних працівників, представників робітничого класу і колгоспного селянства. Підсумки діяльності і завдання по дальшому поліпшенню навчально-виховної роботи, розвитку педагогічної науки обговорено на VII з'їзді товариства, що відбувся 19—20 квітня в Києві.

Делегати одностайно обрали почесну президентку з'їзду у складі Політбюро ЦК КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Ю. В. Андроповим.

На з'їзді виступив кандидат у члени Політбюро, секретар ЦК Компартії України О. С. Канто, який оголосив текст привітання ЦК Компартії України делегатам VII з'їзду педагогічного товариства Української РСР.

Із звітними доповідями виступили голова президії республіканської ради товариства, директор науково-дослідного інституту педагогіки УРСР М. Д. Ярмаченко і голова ревізійної комісії товариства В. І. Бондар.

Доповідачі й промовці глибоко аналізували набутий у роботі досвід, розкривали недоліки, вказували на невикористані резерви. Відзначалося, що вся діяльність виховних, ідеологічних інститутів, як державних, так і громадських, повинна бути спрямована на виховання

радянської людини, формування у неї беззавітної відданості соціалістичній Батьківщині, радянському народові, Комуністичній партії, готовності своєю працею зміцнювати могутність Вітчизни, відстоювати справу миру.

Делегати з'їзду з великим піднесенням приймали вітальні листи Центральному Комітетові КПРС і ЦК Компартії України, в яких зазначено, що віддадуть усі сили, досвід і знання справі навчання і комуністичного виховання підрастаючого покоління, формуватимуть у молоді стійкі ідеї переконання, високі якості патріотів-інтернаціоналістів, поліпшуватимуть підготовку юнаків і дівчат до суспільно корисної праці, до захисту соціалістичної Батьківщини.

У роботі з'їзду взяли участь заступник Голови Ради Міністрів УРСР М. А. Орлик, завідувач відділом науки і освіти закладів ЦК Компартії України Ф. М. Рудич, міністри УРСР Г. Г. Єфіменко і М. В. Фоменко, Голова Держпрофосвіти УРСР Є. М. Кадацький, делегати братніх союзних республік.

З'їзд образ республіканську Рад педагогічного товариства УРСР і ревізійну комісію. На організаційному пленумі головою президії Ради обраний М. Д. Ярмаченко. На засіданні ревізійної комісії її головою обраний відповідальний секретар журналу «Радянська школа» П. Р. Ігнатенко.

(РАТАУ).

В АКТОВОМУ залі головного підприємства Кіровоградського виробничого швейного об'єднання «Україна» того дня зібралися багато людей — молодь підприємства, ветерани праці, передовики виробництва, учні технічного училища № 4, слухачі зональної комсомольської школи із міста Запоріжжя, що нині перебувають у Кіровограді. Ленінський урок «Лише в праці разом з робітниками і селянами можна стати справжніми комуністами» був справжнім святом. День народження Володимира Ілліча Леніна у нас завжди зустрічають успіхами у праці, проведенням масових агітаційно-пропагандистських заходів. Отож за попередній місяць робітники підприємства план випуску продукції виконали на 100,1 процента. Із державним Знаком якості випущено товарів на суму 967 тисяч карбованців. На прилавки магазинів надійшло на 100 тисяч карбованців швейних виробів із індексом «Н» (новинка).

Перед присутніми виступили кавалер ордена Трудової Слави 2 й 3 ступеня В. Г. Безверхня та кавалер ордена Леніна Л. А. Авксентьева. Їм є що розповісти молоді. Звітуючи про свої трудові здобутки, жінки-трудівниці на конкретних прикладах доводять, що в нашій країні високо цінується людина праці. «Тільки в праці велика людина» — так назвала свій виступ передовик виробництва, ударник комуністичної праці, клейщиця цеху № 2 В. В. Бабіна.

ЛЕНІНСЬКИЙ УРОК

Справжнє свято

Особливу відповідальність у такі дні відчувають пропагандисти. Вони покликані нести в маси ідеї марксизму-ленінізму, пролетарського інтернаціоналізму, сприяти виконанню планових завдань. Завжди актуальна вказівка В. І. Леніна про те, що основа підходу до мас — метод переконання. Тільки таким шляхом можна підняти до свідомої творчості трудящі маси. Саме тому, мабуть, серед виступаючих було чимало керівників комсомольських політшкіл: Р. Н. Боженко — пропагандист школи комсомольської політосвіти розкрийного цеху, Р. В. Гейко —

пропагандист школи комсомольського політавчання цеху № 5, завуч Запорізької зональної комсомольської школи Р. С. Ясько. Настільки високий рівень пропагандистської роботи на фабриці, свідчить хоча б той факт, що всі слухачі курсу «Наші соціалістичні способи життя», який веде Т. В. Лисаківська, — ударники комуністичної праці. Вони не просто пасивно слухають, а й повсякденною працею доводять, що в соціалістичному суспільстві комуністичне ставлення до праці є одним із найяскравіших проявів свідомості будівників комуністичного завтра.

У політшколі цеху № 1, де пропагандистом А. І. Плюхович, вивчають біографію Володимира Ілліча Леніна. Слухачі цього курсу завжди виступають ініціаторами цікавих справ.

Так на комуністичному суспільстві молодь працювала на економічних матеріалах, добилася високої продуктивності праці.

Ось план комсомольців підприємства на 1983 рік. Особливу увагу молоді приділяє літопису Великої Вітчизняної війни. Вирішено виготовити альбом, до якого мають увійти документи, спогади ветеранів війни тощо.

На ленінському уроці комсомольці цеху № 5 22 квітня оголосили для себе днем ударної праці, вирішили здати всю продукцію цього дня з першого пред'явлення.

Майже 50 комсомольців перерахували свої соціалістичні зобов'язання. Вони вирішили план третього року одиннадцятиріччя виконати до 65-ї річниці Ленінського комсомолу та 66-ї річниці Великого Жовтня. Делегат ХХІV з'їзду ЛКСМУ Катерина Ломакіна зобов'язалася виконати особисту п'ятирічку до 115-ї річниці з дня народження В. І. Леніна. Не поступається їй і швачка цеху № 1 Наталя Васильєва, яка зараз уже працює в рахунок 1984 року.

На закінченні виступила агітбригада ТУ № 4. В залі лунають вірші, пісні про Ілліча, про його справу. Молодь славить вождя трудящих усієї землі, творця Комуністичної партії Радянського Союзу, яка, розвиваючи вчення К. Маркса, Ф. Енгельса, В. І. Леніна, веде нас до комунізму.

В. САВРАНСЬКИЙ.

«МК» на облаєних комсомольських будовах

ТРОХИ ІСТОРІЇ СЬОГОДНІ НА БУДОВІ

Видобування вугілля в Олександрійському районі фактично почалося лише за часів Радянської влади, хоч про його наявність було відомо ще на початку нашого століття. В 1931 році стали будувати Байдаківський вуглерозріз, який уже в 1932 році дав перше вугілля. В цей же час на околиці міста почалися перші засідання, будову почала поповнювати молодь за комсомольськими путівками, поліпшилася організація праці. Добре налагоджено і громадське харчування. А це дуже важливо для будови, розташованої за 25 кілометрів від Олександрії.

Приємне враження залишає плакат, встановлений при під'їзді до будівельного майданчика, де йдеться про те, що шахта «Ведмежоярська» — республіканська ударна комсомольська будова. Між комсомольцями-будівельниками організоване дійове соціалістичне змагання, підсумки якого підбиваються регулярно. По ударному трудяться нині

Нині джерелом поповнення видобутку вугілля є будована шахта «Ведмежоярська». Минулого року комсомольцями-будівельниками організоване дійове соціалістичне змагання, підсумки якого підбиваються регулярно. По ударному трудяться нині

перші засідання, будову почала поповнювати молодь за комсомольськими путівками, поліпшилася організація праці. Добре налагоджено і громадське харчування. А це дуже важливо для будови, розташованої за 25 кілометрів від Олександрії.

Приємне враження залишає плакат, встановлений при під'їзді до будівельного майданчика, де йдеться про те, що шахта «Ведмежоярська» — республіканська ударна комсомольська будова. Між комсомольцями-будівельниками організоване дійове соціалістичне змагання, підсумки якого підбиваються регулярно. По ударному трудяться нині

У розмові з бригадиром монтажників Леонідом Тюком, виявилось, що чимало шахтобудівників зацікавлені в роботі через регулярний рух автобусів. Адже всі робітники проживають в Олександрії і щодня їздять на роботу. Для перевезення людей АТП-10011 виділяє несправні машини. До того ж до місця приходять вони з запізненням. «Щодня ми втрачаємо 30—40 хвилин робочого часу. Автобуси переповнені, в антисанітарному стані», — говорить Л. Тюк.

Е й ряд виробничих недоліків. Бригада монтує шахтні естакади із металоконструкцій, які надходять з Донецького експериментального заводу некомплектними і несвочасно. Ось цього дня надійшли гапери, а колон, на які вони повинні ставитися, немає. Тому висококваліфікована бригада вимушена простояти.

Донецьке далеко, а ось Олександрійський рудоремонтний завод поруч із міським комсомолом. Але теж тривалий час несвочасно постачає металоконструкції. Ось такі проблеми треба вирішувати комсомольському штабу будови, а не лише знати про них.

Дивує й таке: в 1983 році шахта повинна видавати вугілля, а от плани зовсім не передбачено будівництва для робітників профілакторію та піонерського табору на 320 місць, які є в кошторисі будови. Про це теж не треба забувати.

О. РИБАЛЬЧЕНКО, інженер, громадський кореспондент «Молодого комунара».

ОРІЄНТИР—ДІЛОВИТІСТЬ

ла працювати шахта № 2 потужністю 100 тисяч тонн. В 1940 році в області видобули 340,1 тисячі тонн вугілля. Після визволення Кіровоградщини від німецько-фашистських окупантів підприємства вугільної промисловості були в руїнах — в 1945 році видобуток вугілля становив 29,2 тисячі тонн. Гірники Олександрії почали працювати фактично на голому місці. Відбудовували і споруджували нові шахти №№ 2, 3, Байдаківський, Семенівсько-Голоківський вуглерозрізи.

В 1955 році вже було видобуто 6500 тисяч тонн, а в 1960 році — 8350 тисяч тонн бурого вугілля, що в 25 разів більше, ніж у довоєнному 1940 році. В 1962—1970 роках побудовано Морозівський, Верболозівський вуглерозрізи, шахту «Світлопільська», що дозволило в 1975 році довести видобуток вугілля до 10100 тисяч тонн — найвищий показник за всю історію басейну. Але в наступні роки видобуток вугілля зменшувався. Уже в 1976 році його дали нагору 9300 тисяч тонн, а в 1982 році — лише 8755 тонн.

Але слова розійшлися з ділом. Будівельно-монтажних робіт виконано лише на 14030 тисячі карбованців (42,5 процента). Останній строк пуску першої черги шахти — четвертий квартал 1983 року, а закінчити будівництво планують в 1984 році. Розуміло, що це нелегке завдання. Адже нинішнього року лише гендирекцій організації — шахтобудівельному управлінню № 2 (ШБУ-2) треба виконати будівельно-монтажних робіт на суму 9500 тисяч карбованців. На будові низька продуктивність праці, велика плінність кадрів. Так, минулого року в ШБУ-2 було прийнято 660 робітників, а звільнилося 369 чоловік.

Враховуючи важливість вирішення паливно-енергетичної проблеми, ЦК комсомолу України оголосив будівництво шахти «Ведмежоярська» республіканською ударною комсомольською будовою. Діє комсомольський штаб будови, який очолює перший секретар Олександрійського міському комсомолу В. Тяглий. Складено план роботи штабу, проведено

молоді шахтобудівники Г. Павлов, В. Лісін, С. Олексієнко та інші.

Однак на будові ще є й недоліки. Скажімо, це нечітко діє комсомольський штаб. Це й зрозуміло, бо в нього мало досвіду. Засідання штабу більше схожі на звичайні планирки. Відсутній контроль за виконанням його рішень. Штаб ще жодного разу не порушував питань про справи на будові перед суміжними організаціями, заводами-постачальниками, об'єднанням «Олександріявугілля» тощо. А проблем тут чимало.

На будові користуються повагою передові бригади прохідників з дільниці № 4, де бригадиром М. А. Іванов та бригада з дільниці № 3, яку очолює О. М. Коханов. До речі, Коханов пішов у відставку бригаду, залишивши передову. І нині ця бригада стала однією з кращих на будові. У передовиках комплексна бригада з дільниці № 1, якою керує К. О. Мороз. Треба відзначити і комсомольсько-молочну бригаду прохідників Вадима Діденка. Колектив перевиконує доведені завдання. Пройдено

53,4 погонних метра, що значно більше завдання. На жаль, на будові це єдина комсомольсько-молочна бригада, хоч на обліку у цій комсомольській організації (секретар В. Чернишов) — 118 членів ВЛКСМ. Чимало молоді високопродуктивно трудиться, але на Дошці пошани будови немає жодного комсомольця.

У розмові з бригадиром монтажників Леонідом Тюком, виявилось, що чимало шахтобудівників зацікавлені в роботі через регулярний рух автобусів. Адже всі робітники проживають в Олександрії і щодня їздять на роботу. Для перевезення людей АТП-10011 виділяє несправні машини. До того ж до місця приходять вони з запізненням. «Щодня ми втрачаємо 30—40 хвилин робочого часу. Автобуси переповнені, в антисанітарному стані», — говорить Л. Тюк.

Е й ряд виробничих недоліків. Бригада монтує шахтні естакади із металоконструкцій, які надходять з Донецького експериментального заводу некомплектними і несвочасно. Ось цього дня надійшли гапери, а колон, на які вони повинні ставитися, немає. Тому висококваліфікована бригада вимушена простояти. Донецьке далеко, а ось Олександрійський рудоремонтний завод поруч із міським комсомолом. Але теж тривалий час несвочасно постачає металоконструкції. Ось такі проблеми треба вирішувати комсомольському штабу будови, а не лише знати про них.

Дивує й таке: в 1983 році шахта повинна видавати вугілля, а от плани зовсім не передбачено будівництва для робітників профілакторію та піонерського табору на 320 місць, які є в кошторисі будови. Про це теж не треба забувати.

О. РИБАЛЬЧЕНКО, інженер, громадський кореспондент «Молодого комунара».

24 КВІТНЯ — МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ СОЛІДАРНОСТІ МОЛОДІ

З КОГОРТИ НЕБАЙДУЖИХ

Живим прикладом солідарності радянського народу з антифашистською боротьбою чільців назвав Луїс Корзалан випущений видавництвом «Молодь» збірник творів письменників чільцівського опору — «Нескорені». Слова генерального секретаря комуністичної партії Чілі повною мірою стосуються і малюнків квітківського художника Валерія Чуйкова, репродукції яких увійшли до книги.

Своєрідний клуб інтернаціональної дружби нагадує майстерня молодого живописця. На стінах — виконані ним портрети борців за мир з різних країн, у папках — етюди композицій до картин, що розповідають про життя сучасників у Радянському Союзі і за рубежом. Часті гості тут студенти-іноземці, які навчаються в київських вузах. Деякі з них стали героями малюнків Валерія Чуйкова.

— Мистецтво не може бути байдужим, воно по-

винно кликати в бій, — вважає Валерій. — Слова Маяковського про те, щоб до багнета прирівняти перо, я розумію і як заклик до художника, його таланту, який має служити людям, відгукуватися на всі важливі події в країні і в усьому світі.

Після інституту живописець за путівкою ЦК ЛКСМУ побував на БАМі, де створив картини «Будівники Ургала», «Гостра розмова», портрети посланців комсомолу. Ці роботи удостоєні перших премій республіканської виставки «Молодість країни» і Всесоюзного конкурсу портрета. Слідом за ними з-під пензля художника вийшов великий портретний цикл «Венсеремос» («Ми переможемо»), що відтворив образи молодих чільцівських патріотів. Громадянська позиція автора, який прагне внести свій вклад у справу нескореного народу, проявилась у картині «Батьківщина або смерть», у триптиху «Тра-

гедія Чілі». В останньому художник зобразив президента Сальвадора Альєнде на фоні державного прапора і порожніх гілз, кулями яких було розстріляно революцію, дівчину, яка загинула від рук катів, обірвані струни гітари Віктора Хари. Винесений на суд глядачів республіканської виставки на честь 60-річчя ВЛКСМ триптих схвилював багатьох своєю пристрасною публіцистичністю, духом інтернаціоналізму.

У різних експозиціях були представлені полотна Валерія Чуйкова. Його картину «Че Гевара» радянська делегація на XI Всесвітньому фестивалі молоді і студентів у Гавані вручила молодим комуністам Куби. За створення робіт, присвячених Ленінському комсомолу, боротьбі молоді країн, що розвиваються, за незалежність і соціальний прогрес, художник був удостоєний республіканської комсомольської премії імені М. О. Островського.

Нині, закінчивши серію портретів учасників палестинського опору, Валерій Чуйков почав роботу над триптихом про визвольну боротьбу народів Латинської Америки.

Е. ПАРИЙСЬКИЙ,
кор. РАТАУ.

ПОКЛИКАТИ

В ЧЕМПІОНИ

З 2 по 9 травня в республіці вперше пройде Тиждень «До праці й оборони СРСР — готовий!». Він проводиться на честь Дня Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. На Вахту пам'яті стануть тисячі загони фізкультурників, які складатимуть заліз з фізичної та військово-технічної підготовки.

Минулої середи відбулося чергове засідання оргкомітету по проведенню Тижня на Кіровоградщині. Було заслухано інформації фізкультурних і комсомольських активістів про те, як у містах і районах області збираються вштовпувати старту ГПО.

Цікаві заходи на період Тижня накреслено, наприклад, у Знаменському районі. Спортсмени сільських колективів не прийдуть до райцентру, щоб продемонструвати свою майстерність, а стартовуватимуть на своїх спортивних базах. Визначаться чемпіони ГПО в колгоспних і шкільних колективах. Відбудуться також змагання за програмою Всесоюзного огляду-конкурсу «Всією бригадою — на старт». Триватимуть поєдинки з багатоборства ГПО серед спортивних сімей за місцем проживання. Стартуватимуть навіть дошкільнята, які загартуються в спортивних секціях дитячих садків.

В Олександрівському і Новоукраїнському районах разом з молодими спортсменами на стадіон вийдуть колишні фронтовики — пройнуть турніри на призи пам'яті героїв-земляків.

На засіданні оргкомітету йшлося про те, що в кожному колективі заздалегідь слід підготувати графіки складання нормативів ГПО.

протягом тижня. Фізкультурним і комсомольським активістам рекомендовано провести на місцях широку пропагандистську і агітаційну роботу. Ще раз варто ознайомити робітників, колгоспників, учнівську і студентську молодь з нормативами та вимогами фізкультурного комплексу, повести в колективах розмову про значення фізкультури і спорту в житті кожного.

Не менше значення має й те, як нагороджуватимуть кращих значківців, багатоборців та колективи бригад. Після стартів про висоти, які взяли учасники спортивних змагань, слід повідомити в «блискавках», стінгазетах, фотозітках.

До Тижня залишилися лічені дні. То вибери для себе орієнтир, комсомольський ватажок! Згуртуй ударні загони громадських інструкторів, суддів, фізкультурний активіст! Бо ж на Вахту пам'яті має стати кожен комсомолец, кожен юнак і дівчина — в заводському цеху, на будовах, на полях. І на стадіоні, — щоб підготувати себе до випробувань.

ФУТБОЛ

«СПАРТАК»—

«ЗІРКА»—2:0

Минулого сезону спартаківці двічі добились перемоги над кіровоградцями, забивши в ворота чотирі «сухих» голів.

Під час чергової зустрічі цих колективів «Зірка» виступала в ослабленому складі: були травмовані деякі гравці. Цим скористалися житомиряни, яких підтримували в «рідких стінах» їхні уболівальники. Господарі стадіону вперше провели матч. Вони забивали у ворота наших земляків два голи, а в свої не пропустили жодного.

Поразка кіровоградців (а це вже третя) негативно позначилася на їх турнірному становищі.

Дев'ятий тур першого кола відбувся вчора «Зірка» провела його на виїзді. У Вінниці вона зустрічалася з місцевим «Нивою».

В. ТВЕРДОСТУП.

Життя молоді за рубежом

ХАНОЙ. Секретаріат ЦК Спілки комуністичної молоді Хо Ші Міна прийняв постанову про розгортання в республіці масового патріотичного молодіжного руху під девізом «Похід по слідах героїв».

У ході цієї кампанії молодь країни візьме участь у визначенні і пропаганді історичних перемог, здобутих в'єтнамським народом над французькими колонізаторами і над американськими агресорами та їх маріонетками.

БОНН. Із закликом до західнонімецької молоді взяти активну участь в антивоєнних демонстраціях, намічених на осінь цього року, звернувся голова організації «Молоді соціалісти» Р. Хартунг. Він заявив, що правління цієї організації прийняло рішення почати широку підготовку до маніфестації протесту проти реалізації небезпечних планів Пентагону і НАТО розмістити на території ФРН нові американські ядерні ракети середньої дальності.

ХТО Ж

КРАЙНІЙ?

Три тижні тому в редакцію подзвонили з Кіровоградського медичного училища.

— Будь ласка, допоможіть. Сім днів сидимо без води. Каналізаційна система теж відключена...

Не гаючи часу, кореспондент вирушив на місце події. Командант гуртожитку Ірина Костянтинівна Горбач у розпачі:

— Наш гуртожиток шість зачарований. Підключали газ до цього житлового будинку заводу «Червоні зірки» — ми на кілька місяців залишилися без газу. З горем навіялі справи поламку. Нині ж поруч із нашим гуртожитком завод тракторних гідроагрегатів зводять житловий будинок. Ріючи котлован, будівельники присипали чотири каналізаційні люки. Спочатку ми звернулися по допомогу до керівництва цього підприємства. А нас там і слухати не захотіли.

Ми зателефонували у приймальню директора заводу. Нас люб'язно вислухали і порадили передзвонити головному інженерові відділу капітального будівництва підприємства Леоніду Миколайовичу Колтунову, який пояснив:

— Спорудження будинку по вулиці Лісовій займається трест «Кіровоград-міськбуд». Зверніться туди.

Набравши номер телефону головного інженера тресту Геннадія Миколайовича Попова, почув:

— Історія з гуртожитком медучилища нам відома, але там уже все в порядку. Виконроб Гончаров з будівельного управління № 1 особисто займався розчищенням каналізаційних люків.

І знову повертаємося в гуртожиток. Виявляється, виконроба Гончарова тут і в очі не бачили. Дирекція медучилища в письмовій формі просила допомоги Кіровоградський міськкомком. Відповіді, правда, їй досі не одержали.

Позавчора П. В. Колеткін, директор цього навчального закладу, повідомив:

— Нарешті каналізація працює. Правда, тимчасово, бо коли почнеться інтенсивне будівництво об'єкту, люки знову засиплуть землею. А розчистили їх самі учні училища. Жодна з організацій, у які ми зверталися, так і не відгукнулася, не допомогла нам. Шукати «крайнього» вже просто набридло.

Наш кор.

Людина

В колективі

Досвідом своєї роботи поділилися на сторінках окружної газети «Добруджанська трибуна» молоді механізатори з комплексних бригад промислового виробництва зерна сіл Крушари та Каблешково — Христо Тодоров і Марко Русев. Обидва вони за високопродуктивну працю нагороджені орденами Народної Республіки Болгарії, обидва поз'язують власні успіхи з колективами бригад.

— У нашому колективі, — розповідає Х. Тодоров, — панує довіра, товариська взаємодопомога. Досвідчений механізатор комуніст Нікола Жеков, наприклад, багато допомагав мені, коли я отримав незнайомий для мене трактор К-700. Звичайно, бувають і труднощі, але гуртом їх долати набагато легше.

— Наш колектив порів-

няно молодий, — пише М. Русев, — існує з 1980 року. Найстаршому з нас 27 років. Працюємо дружно і весело, а це надзвичайно важливо. Без згуртованості ми не мали б стабільних успіхів.

Вибір

професії

Помітну роль у профорієнтації учнів шкіл міста Толбухіна відіграє окружний учбово-професійний комплекс. У його цехах є все для опанування промислової електроніки, електромонтажної, слюсарної та токарної справ. Шляхом вивчення здібностей, нахилів кожного з учнів висококваліфіковані викладачі допомагають вибрати майбутню професію.

Толбухінські заводи, зокрема завод високоточної апаратури, постачають комплексні необхідні матеріали, користуються продукцією, яку виготовляють учні.

Група

політичної

пісні

Групи політичної пісні окружного Будинку молоді, очолюваної Георгієм Саванасем, випала

честь представляти самодіяльне мистецтво НРБ на XI фестивалі в Чехословаччині. Виступи групи були успішними. Найпопулярнішою в її репертуарі була пісня «Два сонця» (музика В. Василюка, вірші А. Носова). На фестивалі аматори підтвердили високу репутацію колективу.

Тема

анкети—

«байдужість»

Час від часу «Добруджанська трибуна» пропонує читачам відповісти на питання з широкого кола життєвих проблем. Багато відповідей отримала газета на останню анкету «Байдужість», що містить такі питання:

1. Чи є навколо вас байдужі люди?
2. Як ставитись до байдужих?
3. Яке враження справляють на вас байдужі?
4. Чи викликає байдужість конфлікти?

Після одержання відповідей редакція ґрунтовно аналізує їх, дає слушні поради і рекомендації читачам.

Добірку за матеріалами окружної газети «Добруджанська трибуна» підготував

Н. ДОБРІН.

БРУНЕЙ:

ПАЛАЦИ

І ХАЛУПИ

Бруней — крихітний султанат під протекторатом Великої Британії. Розташований він на півночі острова Калімантан і займає територію 5,8 тисяч квадратних кілометрів, вклинувшись між двома малайзійськими штатами Сабах і Саравак.

На шляху свого економічного розвитку країна стикається з великими труднощами: одностороннім розвитком усієї струк-

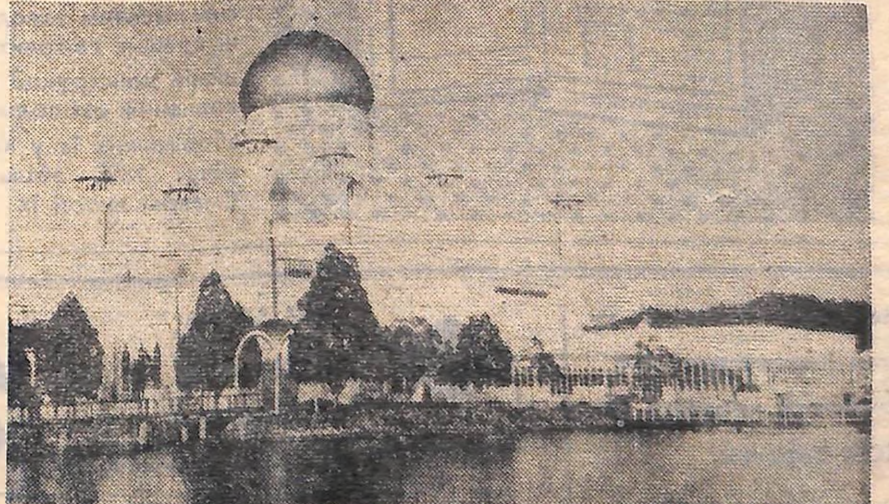

тури економіки, браком кваліфікованих кадрів, неписьменністю і бідністю. Головні міста Брунею, у тому числі столиця Бандар-Сері-Бегаван, є відрізом процвітання житлової кризи. Як правило, міста — нагромадження халупок із фанери і бляхи, без елементарних побутових зручностей і часом зовсім не пристосовані для життя. Незважаючи на це, султан дозволяє собі витратити величезні кошти для тренування своєї гвардії і будівництва палацу — символу розкоші і багатства,

який обійдеться в кругленьку суму — 250 мільйонів доларів. З року в рік розширюється прірва між багатством правителів Брунею і злиднями його народу.

На знімку: мечеть із золоченим куполом у центрі столиці Брунею, збудована батьком нинішнього правителя Омаром Алі Сайфуддіном.

Фотохроніка ТАРС.

Уже багато років у Світловодську працює спеціалізована гідрометобсерваторія по вивченню водного режиму всіх водосховищ та озер України. Про роботу її колективу наш кореспондент попросив розповісти директора обсерваторії Івана Григоровича МЕЙЛАНА.

І. М. — Одним із важливих завдань нашої обсерваторії є забезпечення всіх суден і портів Дніпровського річкового флоту прогнозами погоди та прогнозами висоти хвилі. Через кожні три години по радіо, по селектору така інформація передається від Чорнобиля до Херсона. Тут працюють синоптики, радисти, гідропрогнози.

брудненням отрутохімікатами ґрунтів у колгоспах району.

КОР. Іване Григоровичу, що можна сказати про людей вашої професії? Чи є у вас фанатики своєї справи?

І. М. Фанатиків у нас немає. Але є добросовісні, віддані справі люди. У нас працювати нелегко. Давчі на добу без відпустки і свят треба спостерігати за рівнем, тем-

му, Дніпровському та Каховському водосховищам. Думаю, місто Комсомельськ на Полтавщині всім відоме. Там є великий гірничозбагачувальний комбінат. Так-от, звідти по кризі перевозили окатиші на запорізькі заводи. Для нас ця справа нова, а для річковиків і поготи. Якщо зважити той факт, що у нас ще й немає підготовки для зимової навігації флоту, то можна зрозуміти, наскільки важливо мати найточніші гідрометеорологічні дані.

КОР. Що можна сказати про повітря у Світловодську?

І. М. — Воно чистіше, ніж в інших містах України. Але викидається в ат-

мосферу шкідливих компонентів ще надто багато. Однак небезпечних явищ і концентрацій ми не спостерігали. Завдання на сьогодні — зменшити вміст шкідливих речовин у повітрі.

Вживаються профілактичні заходи по зменшенню окису вуглецю у вихлопних газах автомобілів, збудовано об'їзну дорогу, закриваються малі котельні, котрі не мали ніяких фільтрів.

У нас інша біда — синьо-зелені водорості. Влітку в аванпорті, коли дме північно-західний вітер — ніби силосна яма. При високій температурі ці водорості починають розкладатися. Ми підтримуємо тісні зв'язки з інститутом гідрології АН СРСР. Пропонували чимало способів боротьби, але всі вони виявляються або надто дорогими, або малоефективними. Поки що єдиний спосіб, який дає результати — відлов морепродуктів. Вічені дійшли висновку,

що з них можна одержувати високоякісні білкові речовини для кормів та добрив. У нас був представник рибколгоспу. Я запитав у нього:

— Скільки у вас людей працює?

— Десь близько чотирьохсот.

— І всі вони рибалки?

— Ні, лише чоловік 60—70. Решта шиють сумки для поштарів, виготовляють мочалки.

— А чому б вам не зайнятися відловом синьо-зелених водоростей? Очистили б водоймище, оздоровили б повітря.

Ось проблема, яку треба вирішувати. Знижуються поживні якості риби, води. А інколи водорості просто-таки забивають фільтри, доводиться припиняти подачу води населенню. І головне, цей фактор постійно діючий. Водорості треба виловлювати до того часу, поки вони не почали розкладатися. Це нам сьогодні під силу. Але повинен хтось за це взятися. Найкраще з цим завданням може справитися рибколгосп.

КОР. Розкажіть, будь ласка, про молодь, яка у вас працює.

І. М. Серед наших працівників третина молодих. І гідрохімік Олег Петренко, і гідролог Валерій Білов. У цьому році вступила на заочне відділення Одеського гідрометеорологічного інституту Наташа Кушнірська. Добре зарекомендували себе в роботі випускники середньої школи Олена Белінська та Наташа Давидова. Усі вони роботають, небайдужі до справи, товариські. Кожен із них вносить посильний вклад в забезпечення роботи річкового флоту, в ефективне використання водних багатств країни.

Розмову вів
В. АФАНАСІЄНКО.

НИЗЬКОЇ ХВИЛІ, РІЧКОВИКИ!

Інший напрям роботи — вивчення гідрометеорологічного режиму озер і водосховищ. На кожному з них — у Києві, Каневі, Новій Каховці є своя озерна станція, котра досліджує дане водоймище. Оскільки ми є методичним центром, то сюди стікається вся інформація. Редакторська група, що працює при нашій обсерваторії, готує щорічник, який потім направляється в різні установи та організації, котрі займаються вивченням, плануванням та експлуатацією водних ресурсів.

Ще одним аспектом нашої роботи є контроль за забрудненням води у Кременчуцькому та Дніпродзержинському водосховищах і ріках, які в них впадають. Але оскільки ми знаходимося у Світловодську, то доводиться здійснювати регулярний контроль за забрудненням повітря тут. У березні цього року нам доручено також вести спостереження за за-

пературою води, за висотою хвилі, за товщиною льоду. Для чого це потрібно? Насамперед для роботи гідроекстростанції, для підрахунку водного балансу. Треба знати, скільки прийшло води, скільки витекло, випарувалося, скільки забрано? Адже з Кременчуцького водосховища воду беруть Кременчук, Кіровоград, Знам'янка, Олександрія, Світловодськ. На Каховському водосховищі витрати ще більші. Зважте самі: Північно-Кримський канал, Каховська зрошувальна система. Якщо в середньому по Дніпру приходить за рік 52 кубічні кілометри води, то 5—6 із них Каховське море витрачає на ці потреби.

КОР. — Ви згадували, що недавно вам доручено спостереження за ґрунтом. Чи є ще які новини?

І. М. — Зовсім недавно ми почали обслуговувати зимову навігацію на Дніпродзержинсько-

му, Дніпровському та Каховському водосховищах. Думаю, місто Комсомельськ на Полтавщині всім відоме. Там є великий гірничозбагачувальний комбінат. Так-от, звідти по кризі перевозили окатиші на запорізькі заводи. Для нас ця справа нова, а для річковиків і поготи. Якщо зважити той факт, що у нас ще й немає підготовки для зимової навігації флоту, то можна зрозуміти, наскільки важливо мати найточніші гідрометеорологічні дані.

КОР. Що можна сказати про повітря у Світловодську?

І. М. — Воно чистіше, ніж в інших містах України. Але викидається в ат-

Б'ЄМО ТРИВОГУ

Чому не цвіте яблуня?

Кругом зазеленіло. Повітря наповнилося п'янким ароматом весняного саду. Збирають пиліок бджоли, скоро з'явиться зав'язь плодів.

Та чому ж інколи між квітучими деревами сумно стоїть яблуня, сливи, абрикоси, без листя.

Наприклад, Кіровоградська ЦШ № 32 розташована у віддаленому від гамірних вулиць і автошляхів місці. Біля школи посаджено тополі й фруктові дерева. Але деякі з них минулого року не лише не родили, а й не цвіли. Те ж саме й біля школи № 13. Не в кращому стані дерева біля житлових будинків по вулиці імені 50-річчя Жовтня.

Невже нікому зібрати ґрунт, повісити шпалки для птахів? Невже в школах не буває уроків з ботаніки? А може, це не входить до навчальної програми. Думаю, що з таким дріб'язковим, але необхідним завданням можуть впоратися учні і люди, будинки яких розташовані неподалік...

А. ЧОПЕНКО,
жителька м. Кіровограда.

РОЗГЛЯКУВ КОМІТЕТ

Кіровоградські природоохоронні організації вживали всіх заходів, щоб змусити керівників окремих підприємств бережливо ставитися до природних ресурсів. Переконавшись у тому, що належних результатів годі й сподіватися, матеріали передали у міський комітет народного контролю, який розглянув це питання.

За незадовільний стан вентиляції та неефективну її роботу заступникові головного енергетика чаруно-ливарного заводу Є. А. Ковалю винесено догану. Суворі догани за нечасне введення в дію очисних споруд зливоної каналізації на виробничому об'єднанні «Друнмаш» оголошено головному інженеру БУ-2 тресту «Кіровоградмашважбуд» В. П. Преду та начальнику ОКБ головного підприємства об'єднання А. П. Висницькому.

Головному енергетичному Кіровоградського заводу радіовиробів Н. А. Остапенку вказано на слабкий контроль за роботою очисних споруд.

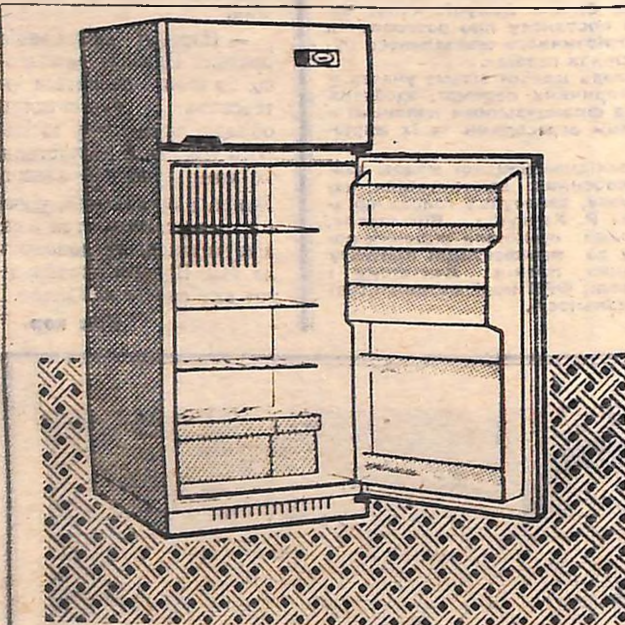
З ВЕСНИ ДО ОСЕНІ

Не всі поміряють, що на двох підвіконнях звичайної міської квартири можна розмістити більше 120 кактусів. Переважна більшість із них — дорослі екземпляри. Цінують кактуси щороку з квітня і до пізньої осені. Для цього я створюю їм певні умови — холодну зимівлю, щорічне пересаджування, спеціально добираю ґрунт для кожного виду.

О. КРОШКА,
лікар обласної лікарні.
Фото В. ХРИСТЕНКА.

Редактор **Ю. СЕРДЮЧЕНКО.**

МОЛОДІ НОВОСЕЛИ!

«КРИСТАЛЛ-9»

Двокамерний абсорбційний холодильник підвищеної комфортності. Він працює безшумно, на відміну від компресорних холодильників. Це дає можливість встановлювати його не тільки на кухні, а й у жилих кімнатах. «Кристалл-9» випускається Васильківським заводом холодильників на рівні кращих світових зразків. Завдяки поліпшеній конструкції в ньому зменшено зневоднення охолоджених продуктів, а строк зберігання їх у камері при температурі мінус 18°C збільшено до трьох місяців. Смакові якості їх при цьому не погіршу-

ються. Конструкція холодильника забезпечує:

автоматичне підтримання температурного режиму за допомогою терморегулятора; автоматичне відтанення випаровувача в робочому циклі з виведенням талої води та її самовипаровуванням;

можливість перестановки полиць по висоті, що забезпечує раціональне заповнення холодильної камери. Холодильник «Кристалл-9» надійний в експлуатації. Вартість — 280 карбованців.

Купити холодильник «Кристалл-9» можна в магазинах «Техніка», «Господарчі товари» споживчої кооперації за готівку або в кредит строком на 24 місяці.

КІРОВОГРАДСЬКА ОБЛСПОЖИВСПІЛКА.
УКООПТОРГРЕКЛАМА.

Зам. 26.

«Молодой коммунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітета
ЛКСМ України.

На утратах і помилках.

БК 05653.

НАША АДРЕСА:

316030, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділів комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Обсяг 0,5 друку арк. Зам. № 203. Тираж 55 500

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.